

Кірова А. Д.
*студентка 2-го курсу факультету
прокуратури та слідства (кримінальної юстиції)
Національного університету «Одеська юридична академія»*

ДЕЯКІ АСПЕКТИ РЕГУЛЮВАННЯ АДВОКАТСЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В ПОЛЬЩІ

Насамперед необхідно наголосити на тому, що висвітлення питання аналізу зарубіжного досвіду організації та функціонування інституту адвокатури, в даному випадку на прикладі Польщі, зумовлено пріоритетами інтеграції національного правового поля нашої держави у правовий простір країн, що входять до Європейського Союзу, потребою утвердження в нашій державі ефективних практик Європейського Союзу з метою змін якості функціонування адвокатури.

Органами адвокатури Польщі є Найвища рада адвокатів, Національний З'їзд адвокатів, Вища ревізійна комісія та Вищий дисциплінарний суд. Слід констатувати той факт, що існує залежність від державної влади у функціонуванні Польського інституту адвокатури.

Зокрема, Міністр юстиції:

- 1) здійснює контроль за діяльністю органів місцевого самоврядування в обсязі та формах, визначених законом;
- 2) визначає службовий одяг адвокатів, які беруть участь у судовому засіданні;
- 3) контролює виконання завдань радою адвокатів району, приймає щорічні звіти їх голів про контроль, здійснений у попередньому календарному році;
- 4) звертається до Верховного Суду щодо оскарження суперечливих прав рішень органів адвокатури та органів адвокатських палат;
- 5) за погодженням з Вищою радою адвокатів та Національною радою адвокатів визначає розмір гонорару за адвокатську діяльність в суді, мінімальний тариф за роботу адвоката;
- 6) призначає частину членів кваліфікаційної комісії колегій адвокатів тощо [1].

Також дисциплінарний представник, як сторона обвинувачення у дисциплінарному провадженні щодо адвоката, вручає Міністру юстиції копії наказів про проведення розслідування або інформує Міністра юстиції про направлення подання про притягнення до дисциплінарної відповідальності. суду або направлено подання про покарання декану ради адвокатів району.

З-поміж іншого, варто зазначити про те, що міністр юстиції або уповноважені ним особи на кожному етапі мають право ознайомлюватися з документами та отримувати інформацію про результати дисциплінарного

провадження, а також право вимагати разом з матеріалами справи остаточні дисциплінарні рішення [3, с.156].

Отже, незважаючи на відсутність впливу на формування персонального складу дисциплінарних органів, Польща в особі системи правосуддя має широкі процесуальні повноваження щодо процедури набуття статусу адвоката, притягнення його до дисциплінарної відповідальності, організаційних питань функціонування інституту адвокатури.

Цікавим є досвід польського законодавця в аспекті дисциплінарної відповідальності адвокатів, який, як «засіб виховного впливу на адвоката», наділив дисциплінарний суд колегії адвокатів правом ухвалювати рішення про оприлюднення дисциплінарного проступку адвокатів через публікацію в журналі, що видається органом захисту прав.

У Польщі до адвоката чи помічника адвоката можуть бути застосовані такі дисциплінарні стягнення: попередження, догана, штраф, призупинення професійної діяльності на строк від трьох місяців до п'яти років, виключення з адвокатури. Однак законом передбачені додаткові покарання, які можуть бути призначені поряд з основними [2].

Так, у разі застосування догани та штрафу адвокат втрачає право бути обраним до органів адвокатури протягом трьох років з дня набрання рішенням законної сили, а також додаткове дисциплінарне стягнення виховного характеру може бути заборона патронату на строк від одного до п'яти років.

Підсумовуючи викладене, варто зауважити про те, що в нашій державі є серйозні здобутки вітчизняного інституту адвокатури в аспекті забезпечення незалежності від влади, зокрема, на відміну від законодавства Польщі в аспекті адвокатської діяльності в Україні має місце звітування кваліфікаційно-дисциплінарних органів лише перед структурами адвокатського самоврядування та відсутність державного контролю за роботою кваліфікаційно-дисциплінарних органів адвокатури.

За таких обставин можливим напрямками запозичення зарубіжного досвіду Польщі можуть бути встановлення нових дисциплінарних санкцій.

Список використаної літератури:

1. Закон «Про адвокатуру», прийнятий Сеймом республіки Польща 26 травня 1982 року. URL: <https://unba.org.ua/assets/uploads/legislations/pologennya/zakonodavstvo-pro-adv-polsha-zvedenyj-pereklad.pdf>

2. Іваницький С. Системи адвокатур держав світу: класифікація й типологія. 2015. URL: http://www.jurnaluljuridic.in.ua/archive/2015/5/part_2/21.pdf

3. Стахира Г. М. Правове регулювання адвокатської діяльності за законодавством України та Польщі. Науковий вісник Ужгородського національного університету. 2014. С. 156-159.

Науковий керівник: старший викладач кафедри організації судових, правоохоронних органів та адвокатури Національного університету «Одеська юридична академія» **Курганський Олександр Валерійович**